

Çok eğleniyor olmalısın. Halimize, yavaşlığımıza, dertlerimize ve bu dertlerin arasında hala büyük büyük laflar ediyor olmamıza bakıp eğleniyor olmalısın. Seninle konuşanlar olduğunu söyleyenlere bakıp eğleniyor olmalısın ve olmadığını söyleyenlere bakıp.

Bizi bize nasıl tanıtıyorsun? Neden varmış gibi olduğun zaman yok, yokmuş gibi olduğun zaman var sanıyoruz seni. Bilmediğimizi öğretmek için bu kadar eziyete değer miydi? Kendimizi bilsek, sana ne olacak ve biz, bu alemin, şu bilmemkaç milyar senelik alemin tek ürünüyssek, değdi mi?

Değilsek, yine sormak lazım, değdi mi?

Kendimi tanımak için biraz daha zamana ihtiyacım olabilir. Belki bildiğim bir iki şey var. Onları da tam bildiğimden emin değilim. Organlarım beni seviyor ki hala vazifelerini yapıyorlar. Dertleri çok değil. Sakinler. Hayat, bir pazar günü, ertesi gün iş olduğunu bilen ve bundan sıkılan insanların hayatına benziyor. Zamanımız kısa, sabah ölüm bizi bekliyor ve buna rağmen eğlenmeye, o gelecek sabahı unutmaya çalışıyoruz. Bu da eğlendirici mi?

Eski yazıları okuyorum ve bence sen de okumalısın. Bunların neden yazıldığı konusunda bir fikrin varsa, bana o kafaları neden yaşattığın ve tabii, bu kafaları da neden yaşattığın konusunda bir fikrin varsa: Ah, hayat.

Kadınların hayattan ne istediği konusunda düşüncelerim hiç net olmadı. Erkeklerin önemli bir kısmı, sanırım buna ben de dahilim, kadınların ağzından çıkanla, gerçek maksatları arasında pek alaka olmadığına inanır. Daha doğrusu, kadının *şunu istiyorum* demesine inanmaz. Kadın her zaman için sağ gösterip sol vuran, vuracaktı gibi yapıp vurmayan, duracaktı gibi yapıp durmayan bir cinstir. Erkekler onların yanında pek basit kalıyor. Basit deyince, basit makine gibi, palanga bir yerde, bir tarafta da vinç. Bilirsen vinç daha becerikli tabi, ama idare etmesi zor ve biz palangalar o vinçleri bazen hiç anlayamıyoruz.